

פרוטוקול מס' 205

מישיבת ועדת החינוך והתרבות
שהתקיימה ביום ב', כו' באייר תשל"ג - 28.5.1973, בשעה 11.00.

נ כ ח ו :

חברי הועדה:
א. רימלט - היו"ר
נ. אליעד
ח. גרוסמן
ז. הרמן
א. כץ
ש. לוין
ע. פינברג-סירני
א. רזיאל-נאור
ב. שחור

מוזמנים:
ד"ר נ. איתן - יו"ר הועד המנהל של
רשות השידור
ש. אלמוג - מנכ"ל רשות השידור
א. חסין - הועד המנהל של רשות השידור
נ. שחם - " " " "

מ"מ מזכירת
הועדה:
ש. כרם

רשמה:
מ. כהן

סדר-היום: א. שאילתות;

ב. המשך הדיון על מסקנות ועדת החינוך והתרבות
בנושא: "אופן עריכתן של תכניות מבט לחדשות
בטלוויזיה" - הצעת חה"כ א. רימלט.

ש א י ל ת ו ת

היו"ר א. רימלט:

אני פותח את ישיבת הועדה.

א. רזיאל-נאור:

קיבלנו חוזר מקבוצת מורים עולים מעיראק, הקובלים מרה על קיפוחים בשכרם ובתנאי עבודתם. הם נמצאים בארץ כבר מספר שנים. הם מציינים בחוזר את העבודה שנעשתה בעיראק, הם הוכשרו לתפקידם על-ידי המוסדות הקהילה המקומית, והם מבקשים ממשרד החינוך להשוות את מעמדם ושכרם לאלה של מורים אחדים. הם טוענים שהם מקבלים רק 40% ממה שמקבלים אחרים. אני מבקשת לדעת מה עושה משרד החינוך בעניינם.

היו"ר א. רימלט:

נעביר את השאילתה למנכ"ל משרד החינוך והתרבות, ונסתמך על החוזר.

המשך הדיון במסקנות ועדת החינוך והתרבות בנושא: "אופן עריכתן של חכניות סבט לחדשות בטלוויזיה" - הצעת חה"כ א. רימלט.

היו"ר א. רימלט:

לגבי פרק ג', פיסקה 2, המתחילה במלים "חברי ועדת החינוך והתרבות שמעו מפי...", יש הצעה של חברי הועדה הרמן, גרוסמן, אליעד ולויין, בה מוצע לומר: "חברי ועדת החינוך והתרבות שמעו מפי אנשי הרשות והטלוויזיה, לרבות מפי נציגי העובדים, כי קיימת מתיחות ביחסי העבודה, הגורמת לסכסוכים בנושאים מקצועיים בין הצוותים ובעלי ההתמחויות השונות. נציגי הרשות והעובדים כאחד קבלו על חוסר תקשורת בין העובדים לבין ההנהלה לאורך סולם הדרגים". פיסקה זו מוצעת במקום הפיסקות 2 ו-3 בגנוסח שלפנינו.

אקרא את ההצעה המקורית, שהכנסתי בה מלים מההצעה הזאת כדי לצאת ידי חובת אובייקטיביות: "חברי ועדת החינוך והתרבות שמעו מפי אחדים מן המוזמנים, לרבות מפי נציגי העובדים, כי עדיין לקויה משמעת העבודה בטלוויזיה, עדיין קיימים לדעתם יחסי עבודה מעורערים, וכי קיימת עדיין מתיחות מתמדת כמעט הגורם לסכסוכים בנושאים מקצועיים בין הצוותים ובעלי ההתמחויות השונות. במשך חמש שנות קיומה ידעה הטלוויזיה זעזועים רבים בנושא יחסי עבודה, שהשפיעו כנראה גם על העבודה ורמתה, על המוראל בקרב העובדים ועל יחסיהם אל ההנהלה ואף אל התדמית של אנשי המסך הקטן שנוצרה בקרב הציבור. דעות שהושמעו בפני הועדה על-ידי המוזמנים הצביעו על גורמים שונים שהביאו לידי המצב הנ"ל. גורמים אלה נמצאים, לדעת הדוברים, בין היתר גם בסדרי המינהל והעבודה, גם באופיו המיוחד של "מינהל יוצר" הפועל במציאות הישראלית וגם בחוסר תקשורת בין ההנהלה לבין העובדים לאורך סולם הדרגים, שעליו קבלו נציגי הרשות והעובדים כאחד".

א. רזיאל-נאור:

אני מציעה למחוק את המלה "אחדים".

היו"ר א. רימלט:

את הדברים האלה לא כל המוזמנים אמרו, אלא רק חלק מהם. על כן אמרתי אחדים מהמוזמנים,

לרבות נציגי העובדים.

ח. גרוסמן:

אני מציעה לומר "תופעות של חוסר תקשורת".

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ הרמן, גרוסמן, אליעד ולויין,
בתוספת המלים "תופעות של" - 4

נגד - 2

ההצעה נתקבלה

היו"ר א. רימלט:

הנוסח שאני הצעתי יהיה הצעת פיעוט.

היו"ר א. רימלט:
בפיסקה הבאה פוצע לומר: דוברים שונים הצביעו על חוסר בהירות בקשר לחלוקת הסמכויות, דבר המביא לעתים להוצאות מיותרות, לאי-ניצול יעיל של ציוד יקר. כמובן שועדת החינוך והתרבות של הכנסת אינה יכולה במסגרת הדיונים שהתוותה לעצמה להכריע בכל השאלות הסבוכות האלה.

ש. לוי:
אני מציע למחוק את המשפט השני, מהמלים "כמובן שועדת החינוך... הסבוכות האלה".
אני רואה בו שעם לפגם.

היו"ר א. רימלט:
אני מוכן לוותר עליו.

הוחלט: למחוק את המשפט השני בפיסקה.

היו"ר א. רימלט:
נעבור להמלצות. "ועדת החינוך והתרבות ממליצה כדלקמן: 1. על רשות השידור לבחון מחדש את הכללים בקביעת התקנים ומתן הקביעות בסלוויזיה, וכן לבנות לקבל אישור מן הגורמים המוסמכים לקביעת דירוג אשר יתאים יותר לסוגי העבודה המיוחדים המאפיינים את שידורי ישראל. כמובן כי בחינת הנושאים האלה צריכה להיעשות בתיאום עם האיגודים המקצועיים.

2. יש לאפשר יותר ניידות לעובדים כדי לא להניח לכוח היצירה של העובדים לשקוע בשיגרה, וכן יש לחשוב על הצבת אתגרים מקצועיים חדשים לעובדים.

ש. לוי:
האם שמענו תלונה מהעובדים והמוזמנים האחריים שאין ניידות?

היו"ר א. רימלט:
התרשמתי שאם אין ניידות, זה לא מפני שהנהלה אינה רוצה בכך, אלא מפני שיש קשיים בניידות, ולא דוקא מצד האיגוד המקצועי. אני מציע לך להתעניין בזה. אם תשמע שאין כל קושי בניידות, נחזור לסעיף זה.

א. כץ:
מה הכוונה במלה ניידות?

היו"ר א. רימלט:
למשל מעבר מהפקה לכימוי או לעבודה אחרת, במסגרת היצירה. הכוונה לעובדים המסוגלים לעבור בתחום עבודתם מענף לענף, או מסוג עבודה אחד לשני. אדם שיכול לעסוק גם בהפקה וגם בכימוי, והוא עוסק זמן רב ביותר באותו תחום, נתפס לשיגרה. יש לאפשר לו לעבור לענף אחר.

ע. פינברג-סירני:
בהמלצה הראשונה אמרנו: על רשות השידור לבחון... אני מציעה לומר גם בהמלצה מס' 2: על רשות השידור לבחון את האפשרויות של יותר ניידות...

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ ע. פינברג-סירני לא נתקבלה.

ההמלצות 1 ו-2 נתקבלו.

ש. לוי:
אני מבין ששמורה לנו הזכות לערער על כל המשפט הזה.

היו"ר א. רימלט:
בהחלט, עד לישיבה הבאה.

בהמלצה מס' 3 פוצע לומר: על ההנהלה לפתח מערכת ענפה יותר ומתמדת של השתלמויות ולימוד מקצועי בכל התחומים בהם פועלת הסלוויזיה.

ש. לוי:
אני חושב שאי אפשר להמליץ המלצות בלי לדאוג לכך שהן תתגשמה. המלצה זו כרוכה לדעתי בתקציב נוסף. אני מציע לומר: על ההנהלה לפתח מערכת ענפה ומתמדת של השתלמויות ולימוד מקצועי, ועל הממשלה להקציב את הסכומים הדרושים לכך.

28.5.1973

א. רזיאל-באור: בכנסת הראשונה היה ויכוח נוקב על סמכויות הועדות. דחו את הדרישה הזאת. אנחנו צריכים להסיק את המסקנות ממה ששמענו על המצב בטלוויזיה. אם אנשי הרשות יאמרו שדרוש להם כסף, הם יודעים את הדרך.

א. כץ: אתה יכול להציע בסוף סעיף בקשר לכך.

ש. לוי: אציע בסוף סעיף בו ייאמר שצריך לצייד את הנהלת הרשות באמצעים כדי להגשים את ההמלצות.

ח. גרוסמן: אינני רואה פסול בזה שבהמלצות של ועדה מבקשים מהאחראים על כך להעמיד את המשאבים הדרושים.

היו"ר א. רימלט: ועדה זו אינה דנה על תקציב רשות השידור. לכן לא הכנסתי זאת. יכול להיות שאילו הועדה היתה דנה, היתה דורשת תקציב לטלוויזיה. גם בעניני חינוך אנחנו פציעים הרבה דברים, ואיננו מצמידים את זה לתקציב.

המלצה 3 נתקבלה.

היו"ר א. רימלט: בהמלצה מס' 4 מוצע לומר: יש לתת מחדש את הדעת על נושא מסירת עבודות לידי גורמים מחוץ לבית הטלוויזיה, ולקבוע קו פעולה שיעיד על מדיניות הטלוויזיה בתחום זה. רצוי לאפשר היווצרותם של תחומי תחרות בין עובדי הטלוויזיה ובין כוחות מקצועיים יוצרים אשר נמצאים, במידה שנמצאים, מחוץ למפעל, וזאת מבלי להגביר "אבטלה סמויה" בתוך הבית.

נ. אליעד: אני מציע למחוק את המלים "ולקבוע קו פעולה שיעיד על מדיניות הטלוויזיה בתחום זה".

א. רזיאל-באור: אני מציעה למחוק את המלים "במידה שנמצאים".

ח. גרוסמן: אני מציעה להגיד: רצוי לאפשר היווצרותם של תחומי תחרות בין עובדי הטלוויזיה ובין כוחות מקצועיים יוצרים אחרים, במידה והם נמצאים מחוץ למפעל, וזאת מבלי להגביר "אבטלה סמויה" בתוך הבית.

הוחלט: למחוק את המלים "ולקבוע קו פעולה... בתחום זה".

לקבל את הצעת חה"כ ח. גרוסמן.

המלצה 4, עם התיקונים הנ"ל, נתקבלה.

פרק ד' - רמת התכניות וטיבן.

היו"ר א. רימלט: לרקע לפרק זה מוצע: ועדת החינוך והתרבות ביטאה בהזדמנויות שונות את הערכתה החיובית לשיפור שחל במשך שנות קיום הטלוויזיה ברמה הכללית של תכניותיה, אולם חברי הועדה ביקרו את הקרנת סרטי מתח ואלימות פרוברים מדי, קניית סרטים שקשה לגלות את הסיבה מדוע נרכשו להקרנה, וכן נשמעו הערות שקשה להבחין במדיניות סבירה ביחס לרכישת סרטים. כן נמתחה ביקורת על האיכות של כמה הפקות במסגרת תיאטרון שידורי ישראל אשר לא יצא כנראה עדיין מהשלב הנסיוני, אף על פי שגם כאן צוינו לשבח הצעות מסוימות של "התיאטרון". במיוחד ביקרו חברי הועדה תכניות המכסות את ההווי והמציאות בישראל של היום. הביקורת עמדה במיוחד על הפער בין האינפורמציה המסופקת בתחום זה על-ידי הטלוויזיה ובין מה שנעשה בארץ. הביקורת נסבה על הרדיפה אחרי הפיקנטי והסנסציוני ברפורטז'ות תוך התעלמות ממיצוי המציאות האמיתית והחיובית בתכניות הנ"ל. במקרים רבים מצאו חברי הועדה כי המלל בתכניות שונות הקשורות

28.5.1973

עם ההווי שלנו רב יותר מאשר הקרנת העשייה והמתרחש. חברי הועדה הביעו אף את דעתם כי בתכניות שונות החדשנות, המלאכותיות והאפקטים המקצועיים משמשים מעין תחליף לערך אמנותי-תרבותי או חינוכי.

ש. לויין:
אנסה להציע נוסח מתוקן לכל הפיסקה:
ועדת החינוך והתרבות ביטאה בהזדמנויות שונות את הערכתה החיובית לשיפור ברמה הכללית של הטלוויזיה שחל במשך חמש שנות קיומה. אולם אחדים מחברי הועדה ביקרו הקרנת סרטי מתח ואלימות מרובים מדי. כן נפתחה ביקורת על האיכות של כמה הפקות במסגרת תיאטרון שידורי ישראל שלא יצאו כצראה עדיין מהשלב הנסיוני, אף על פי שגם כאן צוינו לטבח הצגות מסוימות של התיאטרון.

חברי הועדה ביקרו חלק מהתכניות המכסות את ההווי והמציאות בישראל של היום, שבחלק מהן בולטת הרדיפה אחרי הפיקנטי והסנסציוני, תוך התעלמות מהמציאות האמיתית והחיובית בתכניות הנ"ל.

א. כץ:
חבר הכנסת לויין השמיש את ענין מדיניות רכישת הסרטים. אמנם האשם איננו בטלוויזיה במקרה זה, אלא בבעלי בתי קולנוע. אבל לא פעם הובעה ביקורת על סרטים קבועים שהם ברמה לא גבוהה. לאחרונה חל שיפור רב בענין זה. הייתי מציע לבקר את כל ההסדר הזה שלפניו לבעלי בתי קולנוע יש מונופול על סרטים בעלי רמה.

היו"ר א. רימלט:
בענין זה יש סייגים ברוב המדינות. אינני מציע שנפתח דיון בנושא זה.

חבר הכנסת לויין, בנוסח שלך עשית צנזורה וסלקציה של דעות. כל מה שנאמר כאן, אלה דעות שהביעו חברי ועדה. למשל, ענין מדיניות רכישת סרטים, שני חברי ועדה דיברו על זה. דובר על מלל, על רדיו מצולם, על כך שבחדשות מראים רק תמונות עומדות. מה ההצדקה להזכיר דעה אחת, ואחרת - לא? או שמזכירים את כולן או אף אחת.

ש. לויין:
לדעתי יש פה חזרות על אותו דעיון במלים שונות, ללא צורך. למשל, במשפט אחד נאמר: במיוחד ביקרו חברי הועדה תכניות המכסות את ההווי והמציאות בישראל של היום. הביקורת עמדה במיוחד על הפער בין האינפורמציה המסופקת בתחום זה על-ידי הטלוויזיה ובין מה שנעשה בארץ. במשפט אחר נאמר: במקרים רבים מצאו חברי הועדה כי המלל בתכניות שונות הקשורות עם ההווי שלנו רב יותר מאשר הקרנת העשייה והמתרחש. לדעתי יש דמיון בין הדברים.

היו"ר א. רימלט:
לדעתי יש הבדל בין הדברים. פער פירושו שיש חז-צדדיות, שמראים רק את הצד השלילי. בענין המלל - הוא יכול להיות חיובי, אבל הכוונה היא שבמקום לדבר הרבה צריך להראות.

א. רזיאל-נאור:
אני מציעה לשנות את הפתיחה ולומר: ועדת החינוך והתרבות ביטאה בהזדמנויות שונות את הערכתה החיובית לשיפור שחל ברמה הכללית של הטלוויזיה. עם זאת נשמעה ביקורת על טיב הסרטים המוקרנים והשיקולים ברכישתם, ובעיקר על ריבוי סרטי המתח והאלימות. כן נשמעה ביקורת על כמה הפקות של תיאטרון שידורי ישראל.

מכאן ואילך אני מציעה להשאיר את כל מה שכתוב. כי הדברים שמופיעים כאן משקפים את הדעות שהושמעו בוועדה, ואין צורך להשמיש אותם.

היו"ר א. רימלט:
אני מציע שלישיבה הבאה נביא, חברי הועדה לויין, רזיאל-נאור ואני, נוסח מתוקן של הפיסקה הזאת.

ג. אליעד:

עקרונית אני מסכים עם היושב-ראש שאם אנחנו מבסחים דעות שהושמעו, הגיוני להביא את כל הדעות. אבל לדעתי צריך לומר: אחדים מחברי הועדה העלו טענות כאלה, וכו'. אחרת זה כאילו נשמע מפי כולם.

היו"ר א. רימלט:

בכל מקום בו מופיעות המלים "חברי הועדה" אומר "אחדים מחברי הועדה".

ע. פינברג-סירני:

אני מקבלת את דעת היושב-ראש שלא צריך לפחוק דעות. אבל את המחמאות אנחנו פוטרם במשפט אחד ואחר כך מציינים רק דברי ביקורת. זה קטע חריף מאד, כי אנחנו מפרטים בו על מה יש לנו ביקורת.

א. רזיאל-נאור:

תפקידה של ועדה הוא בעיקר לבקר.

ס. הרמן:

במקום המלים "תוך התעלמות" אני מציעה להגיד "תוך חוסר התחשבות מספקת".

היו"ר א. רימלט:

אני מוכן למצוא מלה יותר רפויה במקום "התעלמות".

ז. הרמן:

אני רוצה להתייחס למלה "פער". אני חושבת שזה חוסר איזון יותר מאשר פער, שמדגישים את הדבר הלא רצוי יותר מאשר את הרצוי. לדעתי יש לדבר כאן על חוסר איזון.

היו"ר א. רימלט:

אני באמת חושב שיש לעתים פער בין האינפורמציה והנעשה בארץ.

ח. גרוסמן:

אינני אומרת שאין פער, אבל אני חושבת שמוכרח להיות פער. בכלי התקשורת לא יכול להיות איזון מלא בין הצגת המציאות לבין המציאות. כי מה מעלים? מעלים דברים מיוחדים, בולטים, זועקים. פער מוכרח להיות. לא יכול להיות שיקוף של המציאות על כל חלקיה, על כל מורכבותה. הנוסח שהציע חבר הכנסת לוינ הוא נוסח מתון, ולדעתי הוא מתאים. כלומר איננו רוצים שירדפו אחרי הסנסציה, אבל איננו חושבים שאסור להביא דברים סנסציוניים. אפשר להביע אי-שביעות רצון מתופעות של רדיפה אחרי הסנסציה. לא תמיד רודפים אחר הסנסציה. צריך לבסח את זה, לקחת יותר בחשבון את המורכבות של המדיום הזה, ומצד שני גם את הדברים שנשמעו פה.

היו"ר א. רימלט:

אין להסתיר שום דבר קיים. אבל לעתים יש נטייה להבליט דברים מסויימים. אם יש רעב ומצוקה, לא צריך להסתיר את זה. אבל לחפש רק את זה, ולפעמים להוציא דברים מתוך הקשרם, זה פער בין האינפורמציה והאמת.

ח. גרוסמן:

אני מתווכחת על נוסח שאיננו מאוזן.

היו"ר א. רימלט:

לישיבה הבאה יציעו חברים נוסח מתוקן, גם אני אציע נוסח שלי, ונחליט.

בהמלצה מס' 1 אני מציע לומר: הועדה ממליצה כי על מוסדותיה הציבוריים ועל הנהלתה של הרשות להקפיד ולהתמיד בקו המנחה כי הטלוויזיה צריכה לשמש גם מכשיר לחינוך תרבותי ואסתטי של הציבור, לעידון השעם הטוב ולהצגת התרבויות השונות של שבטי ישראל ברמה גבוהה ככל האפשר. מדיניות זאת חייבת להתבטא בתכנון השנתי של התכניות, וגם על חשבון הרצון לספק במידה רחבה את דרישותיהם הצנועות יותר של רבים מצרכני המסך הקטן.

ג. אליעד:

אני מציע לוותר על המשפט השני.

א. רזיאל-נאור:

מה פירושו של המשפט הזה?

היו"ר א. רימלט:

יכול להיות שרוב הצופים מרוצים מהתכניות, אבל צריך להיות מעבר לזה. ואני חושב שועדת החינוך והתרבות צריכה להגיד זאת. אנשי הטלוויזיה יכולים להגיד: עשינו סקר, הציבור הרחב מרוצה; אם יעשו יותר - לא ייהנו מזה חלקים מסויימים של האומלוסיה, אחת היא מה מצבם הכלכלי. זה ענין של המצב התרבותי. ובכך קיים רצון כזה לספק את הדרישות הצנועות יותר. ולדעתי בהמלצות צריך להגיד: גם על חשבון הרצון הזה צריך לעשות יותר.

ש. לוי:

אני חושב שהאמור בהמלצה הראשונה הוא חזרה על האמור במבוא לחוק רשות השידור, לפחות בחלק. אפשר אולי לצטט את המבוא. גם שם נאמר שהטלוויזיה צריכה לשמש מכשיר לחינוך תרבותי ואסתטי של הציבור וכו'. אז צריך להגיד: כאמור במבוא לחוק רשות השידור.

היו"ר א. רימלט:

אם זו חזרה ואיזכור של מה שנאמר במבוא לחוק רשות השידור, אני מוכן לקבל זאת.

אבדוק זאת במבוא.

ח. גרוסמן:

ביחס לסיפא - אני מבינה את הכוונה, שלא תמיד צריכה הטלוויזיה להתאים את עצמה למכנה המשותף התרבותי הנמוך יותר, אלא עליה לשאוף להרים אותו. כלומר שאין זה קנה מידה אם הרוב רוצה בזה. צריך לנסח את זה בצורה כללית, כלומר לחפש את המכנה המשותף התרבותי הגבוה יותר, מבחינת הדרישות.

דבר נוסף. נאמר פה "להצגת התרבויות השונות של שבטי ישראל". לדעתי הטלוויזיה היא חלון גם לתרבות העולם. אינני רואה פה אף סעיף בענין זה.

היו"ר א. רימלט:

אני חושב שבכל אמצעי כזה יש רצון שבעי לטפק את רצון הרבים יותר, ולא רצון המעטים שרוצים רמה יותר מתוחכמת.

אשר לענין של הצגת התרבויות השונות של שבטי ישראל - בוועדה היו דרישות לזה. אם יש כאן המלצה כללית על עידון הטעם הטוב והעלאת הרמה, אינני חושב שצריך להגיד של תרבות העולם. יש רגישות לענין התרבויות של שבטי ישראל. בתכניות של מוצאי שבת למשל לא תמיד היתה רמה גבוהה.

ח. גרוסמן:

מה שאנחנו רואים מתרבות העולם זה לרוב סרטי מתח (ע. פינברג-סירני: לא רק), ואני רוצה להדגיש שיש דברים אחרים.

היו"ר א. רימלט:

אני מציע שתציע איזה נוטח.

ב. שחר:

אני מציע למחוק את המלה "גם".

היו"ר א. רימלט:

אני חושב שהיא נחוצה. אפשר לומר "אף על חשבון...".

ג. אליעד:

אני חושב שאין מקום למשפט האחרון. נראה לי שאולי אנחנו אפילו לא רשאים להגיד אותו. אולי אנחנו יכולים לרצות זאת. אפשר לדרוש שיעלו את הרמה, שיחזקו את הצד התרבותי, אבל לא על חשבון אנשים אחרים. מדוע אסור לטפק את הדרישות הצנועות של אלה שמהווים את רוב צרכני המסך הקטן? מה שנאמר במשפט הראשון הוא דרישה חיובית. אבל אין לומר שצריך לעשות זאת על חשבון הדרישות הצנועות של מישהו אחר.

היו"ר א. רימלט:

אם נותנים תכניות ברמה גבוהה יותר, בלי תוספת זמן, זה מוכרח לבוא על חשבון משהו.

אני מסכים אתך שאם תובעים מהם לעשות זאת בצורה כזאת וכזאת, מאליו יוצא שצריך לעשות

נ. אליעד:

זאת על חשבון משהו.

אני מציע שתביא נוסח לישיבה הבאה.

היו"ר א. רימלט:

הביטוי "על חשבון" אומר שמישהו צריך לוותר ואחר נהנה מזה. הכוונה היא כנראה שגם אם רוב המאזינים יחווה את דעתו שדי לו ברמה מסוג מסויים, בכל זאת השאיפה צריכה להיות להעלות את הרמה ולהביא גם את החלק הזה לכך שירגיש את הצורך וההנאה מתכניות ברמה גבוהה יותר. אז צריך לומר זאת במפורש, שצריך לשאוף לכך במגמה להעלות את הרמה.

א. רזיאל-נאור:

דבר שני שאני מתנגדת לו זה הענין של התרבויות השונות של שבטי ישראל. אינני יודעת אם קיימים שבטי ישראל או לא. בתרבות ישראל יש גוונים שונים, והמפעלים שהמדינה עושה חייבים לשקף את הגוונים האלה. מוטב לומר: להצגת הגוונים השונים של תרבות ישראל.

נ. אליעד:

אינני יודע מה זה גוונים של תרבות ישראל. תרבות ישראל בשבילי זו שלמות אחת. כשאומרים שבטי ישראל זה מובן לי מאד. איננו יכולים להתעלם ממצויאות קיימת. אני רוצה שיהודי עיראקי, פרסי, בולגרי ואחר, אם יש להם תרבות והווי, שיוכלו גם היום לראות אותם. אין הגדרה יותר מדוייקת מאשר שבטי ישראל. אני חושב שנעשית עבודה יפה מאד בתכנית של מורשה, המבדיל ועוד. תנו להבדלים האלה לגסוס מאליהם, בשקט ובכבוד.

אני חושב שטוב שאומרים שבטי ישראל.

היו"ר א. רימלט:

בסעיף זה אביא לישיבה הבאה נוסח אחר, ואנסה להתבטא בצורה חיובית.

בהמלצה מס' 2 אני מציע לומר: על הטלוויזיה ליצור מסגרות ודרכים לאפשר תחרות יצירתית בין עובדיה על-מנת להביא להעלאת רמת ההפקה.

ש. לוי:

מדוע צריך לדבר על תחרות?

מדובר על תחרות יצירתית. כאן היא שובה, אם היא נעשית במבוקר, עם אתגרים טובים.

היו"ר א. רימלט:

נכסיוך בדיון בישיבה הבאה. אני מודה לכם.

הישיבה נעולה.

הישיבה נסתיימה בשעה 12.45.